

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka: „MIP-TS“ OOD

Odpůrce: Načalnik na Mitnica Varna

Předběžná otázka

Vztahuje se působnost čl. 1 odst. 1 prováděcího nařízení Rady (EU) č. 791/2011 ze dne 3. srpna 2011 na dovoz některých otevřených síťovin s velikostí oka větší než 1,8 mm na délku i šířku a s hmotností větší než 35 g/m² s výjimkou kotoučů ze skelných vláken, které jsou v současnosti zařazeny pod kódem KN ex 7019 51 00 a ex 7019 59 00 (kódy TARIC 7019510010 a 7019590010) a které byly 10. dubna 2012 přihlášeny do celního řízení „propuštění do celního režimu volného oběhu a konečné spotřeby“ s uvedením Thajska jako země jejich původu, odkud byly odeslány, ale ve skutečnosti měly svůj původ v Čínské lidové republice a tento původ byl zjištěn v rámci šetření OLAF, které se uskutečnilo na základě nařízení (ES) č. 1073/1999 Evropského parlamentu a Rady a s ním související zprávy?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Varhoven administrativen sad (Bulharsko) dne 20. dubna 2016 – Asociacija na balgarskite predprijatija za meždunarodni prevozi i patiščata (AEBTRI) v. Načalnik na Mitinica Burgas, jako nástupce Mitinica Svilengrad

(Věc C-224/16)

(2016/C 243/23)

Jednací jazyk: bulharština

Předkládající soud

Varhoven administrativen sad

Účastníci původního řízení

Odvolatel: Asociacija na balgarskite predprijatija za meždunarodni prevozi i patiščata (AEBTRI)

Odpůrce: Načalnik na Mitinica Burgas, jako nástupce Mitinica Svilengrad

Předběžné otázky

- 1) Je Soudní dvůr Evropské unie s ohledem na vyloučení protichůdných soudních rozhodnutí příslušný k výkladu celní úmluvy o mezinárodní přepravě zboží na podkladě karnetů TIR (Úmluva TIR) ze dne 14. listopadu 1975 ve znění schváleném jménem Evropského společenství nařízením Rady (EHS) č. 2112/78⁽¹⁾ způsobem závazným pro soudy členských států, pokud jde o oblast upravenou články 8 a 11 uvedené úmluvy a o posouzení povinnosti záručního sdružení, která je upravena i v čl. 457 odst. 2 prováděcího nařízení k celnímu kodexu⁽²⁾?
- 2) Je možné na základě výkladu čl. 457 odst. 2 prováděcího nařízení k celnímu kodexu ve spojení s čl. 8 odst. 7 (nyní čl. 11 odst. 2) Úmluvy TIR a vysvětlivkou k němu mít v takové situaci, o jakou se jedná v projednávané věci, v níž jsou dlužné částky uvedené v čl. 8 odst. 1 a 2 Úmluvy TIR splatné, za to, že celní orgány splnily svoji povinnost pokud možno požádat o zaplacení držitele karnetu TIR, který je přímým dlužníkem uvedených částek, dříve než svůj nárok uplatnily vůči záručnímu sdružení?

- 3) Je třeba příjemce, který nabyt nebo držel zboží, o němž je známo, že bylo přepravováno na podkladě karnetu TIR, ale u kterého nebylo prokázáno, že by bylo předloženo nebo nahlášeno celnímu orgánu místa určení, považovat pouze na základě těchto okolností za osobu, která měla vědět o tom, že toto zboží bylo vyjmuto z celního dohledu, a určit ho tak za společného a nerozdílného dlužníka ve smyslu čl. 203 odst. 3 nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství ve spojení s jeho článkem 213?
- 4) Brání v případě kladné odpovědi na třetí otázku skutečnost, že celní orgány nevymáhaly celní dluh od příjemce zboží, tomu, aby bylo možné uplatnit čl. 457 odst. 2 prováděcího nařízení k celnímu kodexu na záruční sdružení ve smyslu čl. 1 odst. 16 Úmluvy TIR?

(¹) Nařízení Rady (EHS) č. 2112/78 ze dne 25. července 1978 o uzavření Celní úmluvy o mezinárodní přepravě zboží na podkladě karnetů TIR (Úmluva TIR) podepsané v Ženevě dne 14. listopadu 1975 (Úř. věst. L 252, 14.9.1978, s. 1).

(²) Nařízení Komise (EHS) č. 2454/93 ze dne 2. července 1993, kterým se provádí nařízení Rady (EHS) č. 2913/92, kterým se vydává celní kodex Společenství (Úř. věst. 1993, L 253, s. 1).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Supreme Court (Irsko) dne 2. května 2016 –
Edward Cussens, John Jennings, Vincent Kingston v. T. G. Brosman**

(Věc C-251/16)

(2016/C 243/24)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

Supreme Court

Účastníci původního řízení

Navrhovatelé: Edward Cussens, John Jennings, Vincent Kingston

Odpůrce: T. G. Brosman

Předběžné otázky

- 1) Má zásada zneužití práv vyjádřená v rozsudku Soudního dvora Halifax jako zásada použitelná v oblasti DPH, přímé účinky vůči jednotlivcům při neexistenci vnitrostátního aktu, ať už legislativního nebo soudního, prováděcího uvedenou zásadu, a to za takových okolností, jaké jsou dotčeny v projednávané věci, kdy by taková změna kvalifikace plnění předcházejících prodeji a plnění v rámci prodeje (společně označovaných jako „plnění navrhovatelů“), jakou navrhuje Commissioners, vedla ke vzniku povinnosti navrhovatelů odvést DPH, přičemž taková povinnost při řádném výkladu vnitrostátních ustanovení platných v době rozhodné pro plnění navrhovatelů ve skutečnosti nevznikla?
- 2) V případě, že bude první otázka zodpovězena v tom smyslu, že zásada zneužití práv má přímé účinky vůči jednotlivcům, a to i při neexistenci vnitrostátního aktu, ať už legislativního nebo soudního, prováděcího uvedenou zásadu, byla daná zásada dostatečně jasná a přesná, aby ji bylo možné použít na plnění navrhovatelů, která byla uskutečněna před vydáním rozsudku Soudního dvora Halifax, a to zejména s ohledem na zásadu právní jistoty a zásadu ochrany legitimního očekávání navrhovatelů?
- 3) Použije-li se zásada zneužití práv na plnění navrhovatelů v tom smyslu, že je třeba změnit jejich kvalifikaci:
- a) jaký je právní mechanismus vyměření a výběru DPH splatné z plnění navrhovatelů v případě, kdy podle vnitrostátního práva není DPH splatná, nelze ji vyměřit ani vybrat, a
- b) jak mají vnitrostátní soudy takovou povinnost uložit?